

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 17. Fundatio Præmonstratensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1120.

§. XVII.

Fundatio Præmonstratensis.

Interea S. Norbertus hyemem transegerat, apud Episcopum Laudunensem, qui eum in plures Valles, Silvasque deducebat, ut in aliqua eremo, quæ aridiffisset, sedem sibi deligeret. Norberto illa solitudo placuit, quæ *Præmonstratum* dicebatur, in qua parvum Oratorium S. Joanni Sacrum stabat, Abbatia Laudunensi S. Vincentii subiectum, & ob solitudinem pæne desertum. Quadam die simul Episcopus & Norbertus orandi causa illuc diverterant, atque Episcopus, videns noctem ruere, Norbertum monuit, ut cessaret; superesse enim viam unius Leucæ ituris ad prædium suum, quod Anissum dicebatur, ubi ambobus pernoctandum esset. Tunc vero Norbertus Episcopum rogare; abiret ipse cum familiaribus suis, se enim illa nocte in hoc Oratorio esse mansurum. Episcopus panem & alia necessaria transmisit rebus omnibus destituito, rediitque altera luce, ex ipso auditurus, quid statuisset. Cui Vir Sanctus lætissimus, *in hoc loco, inquit, habitabo, quia scio, hunc mihi a Deo destinari, & hic multos per Dei gratiam Salutem suam esse operaturos. Non in hoc tamen Oratorio permanebant, sed ad alterum montis latus sibi domum extruent,*

truent, ubi hac nocte magnam virorum, candidis vestibus, multitudinem, qui, psal-
lentes & Cruces argenteas, candelabra, & thuribula deferentes, locum istum circuibant, conspexi.

Episcopus Laudunensis gaudens Norberti propositum approbavit, tumque, contractu permutationis cum Abbate ad S. Vincentium inito, Norberto ejusque sociis locum *Præmonstratum* cum adjacentibus fundis donavit, quod cognoscimus ex tribus Chartis, anno sequente millesimo centesimo vigesimo primo datis, in quarum altera Bartholomæus Episcopus, postquam historiam hujus Fundationis narravit, de Norberto loquens subjungit: *Cupiebat cum Fratribus suis de labore manuum suarum vivere, sed quia id factu impossibile judicavimus, iis in quibusdam locis tantum terræ spatium dedimus, quantum tribus aratris verti potest.*

Paucis inde diebus elapsis, Norbertus Laudunum se contulit, & Rudolphi doctoris, qui celeberrimo viro Anselmo, fratri suo, illius Ecclesiæ Diacono, anno millesimo centesimo decimo septimo, ætate decrepita fatis functo, successerat, Scholam ingressus, ad ejus Discipulos orationem habuit, tanta vi dicendi, ut septem juvenes ceteris opulentiores, nuper ex Lotharingia advenas, converterit. Hi multas pecunias attulerant, quas cum

Sæcul. XII. Norbertus cuidam veterum sociorum
A.C. 1120. suorum custodiendas tradidisset, ille,
 cum auro noctu aufugiens, reliquos ex-
 trema paupertate pressos reliquit. Sub
vit. p. 832. veris initium Norbertus solus Camera-
 cum perrexit, ubi pro concione dicens
 juvenem lucratus est, nomine Evermo-
 dum, postea Episcopum Ratzeburgensem
 in Saxonia inferiore creatum, & Nivigel-
 læ alium juvenem ad frugem perduxit,
 nomine Antonium. Hi duo cum Hugo-
 ne, qui eum anno superiore secutus fue-
 rat, velut primæ Ordinis Præmonstra-
 tensis columnæ extiterunt. Anno hoc
 primo, videlicet millesimo centesimo vi-
 gesimo, tredecim Socios Præmonstrati
 numerabat. Brevi vero postea Discipu-
 los quadraginta rexit, cum aliquot Laicis,
 cœpitque de Regula, quam eis observan-
 dam traderet, deliberare. Complures
 suadebant, ut vitam Anachoreticam de-
 ligeret, alii ut Disciplinam Cistercien-
 sium sectaretur; sed cogitans se ipsum
 & Fratres suos esse Canonicos, S. Augu-
 stini Regulam amplexus est, quam dein-
 de omnes in Festo Natalis Domini anno
 millesimo centesimo vigesimo primo pro-
 fessi sunt. Placuit vero accipere ve-
 stem candidam, sed totam laneam, &
 nullo velamento, quod ex lino esset, te-
 gebantur nisi super omnia alia indumen-
 ta, & solum in Ecclesia. At femoralibus
 seu

seu caligis utebantur. Primi S. Norberti Discipuli in Spiritu humilitatis vestes vetustas & refartas novis præferebant, nullus erat tam vilis labor, quem subire detrectarent, silentium continuum, & jejunium omni tempore servabant, una ad diem refectio contenti. Tria præcipue inculcabat fratribus Norbertus, nitorem in Servitio Altaris, Erratorum emendationem in Capitulo, & in pauperes charitatem. Hæc Ordinis Præmonstratensis principia fuere.

§. XVIII.

S. Arnulphi Sueffionensis Canonizatio.

Bartholomæus Episcopus Laudunensis eodem anno millesimo centesimo vigesimo interfuit Concilio Belvacensi a die decima octava Octobris usque ad diem vigesimam nonam celebrato, Conone Episcopo Prænestino, Sacræ Sedis in tribus provinciis, Rotomagensi, Remensi & Senonensi, Legato, præsidente. Aderant Episcopi duodecim, Guilielmus de Campellis Episcopus Catalaunensis, quem illius ævi Scriptor Columnam Doctorum appellat, Geofridus Carnotensis, Henricus Aurelianensis, Girbertus Parisiensis, Petrus Belvacensis, Angelranus Ambianensis, Robertus Attrebatensis, Johannes Teruanensis*, Lambertus Tornacensis, Buchardus Cameracensis, Bartholomæus

Sæcul. XII.
A.C. 1120.

to. 10. Conc.
p. 882.

ex præf. to.
2. Spicil.

*Morinorum.